

दानियलको पुस्तक - संख्या चार

साहुलो डोरीसँग बाँधिएको तौलदार धातुको सानो टुक्रा हो। राजमिस्त्रीले पर्खाल पूर्ण रूपमा सीधा छ कि छैन भनी जाँच गर्न यसलाई प्रयोग गर्दछ। आमोस ७:७-९ मा परमेश्वरले इस्राएलका बीचमा एउटा साहुलोको दर्शन दिए। त्यस साहुलोले प्रतिज्ञा गरिएको मसीहलाई जनाउँथ्यो, जो दाऊदको राजवंशका साथमा परमेश्वरको घरलाई पूर्णतामा निर्माण गर्ने हुनुहुन्थ्यो। तर अगमवक्ता आमोसले चेतावनी दिए कि यदि इस्राएलले “छलको काँटा” र “झूटको तराजू” प्रयोग गर्न जारी राख्यो भने, तब परमेश्वरले त्यस राष्ट्रलाई नाश गर्नुहुनेछ (आमोस ८:५; मीका ६:११)। आज पृथ्वीमा रहेका राष्ट्रहरूले कहिल्यै थाहा पाउन सक्दैनन् कि तिनीहरू परमेश्वरको सिद्ध धार्मिक मापदण्डअनुसार कति टेढा र असम छन्। जबसम्म पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई दोषी नठहराउनुहुन्छ, तबसम्म तिनीहरूले कहिल्यै यो बुझ्न सक्दैनन् कि तिनीहरू कति धेरै परमेश्वरको सिद्ध रेखाबाट विचलित भएका छन्।

Jeff Pippenger
2023-11-27

हामी दानियलको पुस्तकमा चित्रित लेवीय व्यवस्था अध्याय २६ का “सात समय” को विषयमा विचार गरिरहेका छौं। हामी यसो गरिरहेका छौं, किनकि “सात समय” का अगमवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूमध्ये एउटा यो हो कि यसले निर्माणकर्ताहरूले इन्कार गरेको “ठेस लाग्ने ढुङ्गा” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। म धर्मशास्त्रहरूमा चित्रित ठेसको ढुङ्गालाई यस्तो सत्यको रूपमा परिभाषित गर्दछु, जसलाई देख्न त सकिन्छ, तर देखिँदैन। जसले यसलाई देख्छन्, तिनका लागि यो बहुमूल्य हुन्छ; तर जसले यसलाई देख्दैनन्, तिनका लागि यो केवल तिनीहरू ठेस खाने वस्तु मात्र होइन, तर तिनीहरूलाई चूर्ण पार्ने त्यही ढुङ्गा पनि हो।

जब ख्रीष्टले त्यो ढुङ्गा प्रस्तुत गर्नुभयो जसलाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरेका थिए, उहाँले यो चिनाउनुभयो कि कुनाको ढुङ्गा कुनाकै “शिर” बन्नेछ। धर्मशास्त्रहरूमा अस्वीकार गरिएको ढुङ्गाको सन्देश सधैं यहीसँग सम्बन्धित हुन्छ कि परमेश्वरले अधिल्लो करारका मानिसहरूलाई छोडेर अगाडि बढिरहनुभएको हुन्छ, र त्यही समयमा परमेश्वर त्यस्ता मानिसहरूसँग करारमा प्रवेश गरिरहनुभएको हुन्छ जो पहिले परमेश्वरका मानिसहरू थिएनन्।

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा कहिल्यै पढेनौ, जुन ढुङ्गालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको शिरढुङ्गा भएको छ; यो परमप्रभुको काम हो, र यो हाम्रो आँखामा अचम्मको छ? यसकारण म तिमीहरूलाई भन्छु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ, र त्यसका फलहरू फलाउने जातिलाई दिइनेछ। अनि जो कोही यस ढुङ्गामाथि खस्नेछ, त्यो टुक्राटुक्रा हुनेछ; तर जसको माथि यो खस्नेछ, त्यसलाई यसले पिसेर चूर्ण पार्नेछ। मत्ती २१:४२-४४।

पवित्र स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलरलाई डोच्याएको पहिलो “समय-भविष्यवाणी” लेवीयविवरण २६ को “सात समय” थियो। मिलरको सेवकाइद्वारा प्रभुले एकत्रित गर्नुभएका आधारभूत सत्यहरूलाई भत्काउने प्रक्रिया लौदीकिया एड्भेन्टवादले मिलरका खोजहरूमध्ये सर्वप्रथम पाइएको यही सत्यलाई अस्वीकार गरेर आरम्भ गर्‍यो। निस्सन्देह, कुनै पनि पवित्र आधारको भविष्यसूचक दृष्टान्त ख्रीष्टकै दृष्टान्त हो, जो “ढुंगा” हुनुहुन्छ; त्यसैले १८६३ मा “सात समय” को अस्वीकारले आधारभूत सत्यहरूलाई अस्वीकार गर्ने प्रक्रियाको सुरुवात मात्र जनाउँदैन, यसले ख्रीष्टको अस्वीकारलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ। ख्रीष्टले अस्वीकार गरिएको ढुंगाबारे दिनुभएको साक्ष्यझैं, पत्रुसले पनि आधार-ढुंगासँग सम्बन्धित भविष्यवाणीहरूमध्ये एउटाले अन्ततः “कुनाको शिर” बन्नेछ भनेर पहिचान गर्दछ।

यस कारण धर्मशास्त्रमा पनि यो लेखिएको छ, “हेर, म सियोनमा एउटा मुख्य कुनाको ढुङ्गा राख्छु, चुनिएको, बहुमूल्य; र जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, त्यो कदापि लज्जित हुनेछैन।” यसकारण, तिमीहरू जो विश्वास गर्छौ, उहाँ बहुमूल्य हुनुहुन्छ; तर जो आज्ञा नमान्नेहरूका लागि, “जुन ढुङ्गालाई निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको शिर भयो,” अनि “ठेस लाग्ने ढुङ्गा, र अपमानको चट्टान” पनि भयो—तिनका लागि, जो वचनमा ठेस खान्छन्, आज्ञा नमान्ने भएकाले; यसैका निम्ति तिनीहरू नियुक्त पनि गरिएका थिए। तर तिमीहरू त एक चुनिएको वंश, एक राजकीय पूजाहारीवर्ग, एक पवित्र जाति, एक विशेष प्रजा हौ; ताकि जसले तिमीहरूलाई अन्धकारबाट उहाँको अद्भुत ज्योतिमा बोलाउनुभयो, उहाँकै प्रशंसनीय गुणहरू तिमीहरूले प्रकट गर। तिमीहरू जो पहिले प्रजा थिएनौ, तर अहिले परमेश्वरका प्रजा भएका छौ; जसले पहिले कृपा पाएका थिएनौ, तर अहिले कृपा पाएका छौ। १ पत्रुस २:६-८.

एडभेन्टादको आरम्भमा रहेको आधारशिला नै कुनाको प्रमुख शिला बन्छ। यशैया ख्रीष्ट र पत्रुससँग सहमत छन्, र यशैयाले आधारशिलालाई नयाँ करारका जनद्वारा पार गरिँदै गरेको करारका जनलाई प्रतिनिधित्व गर्न प्रयोग गर्छन्। आफ्नो साक्षीमा उनले मृत्यु-सँग करार बाँधेको र असत्यलाई ग्रहण गरेको एक वर्गलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। उनीहरूले ग्रहण गरेको असत्य त्यही असत्य हो जसलाई पावलले मृत्यु-सँग करार बाँध्नेहरूमाथि प्रबल भ्रम ल्याउने कुरा भनी चिन्हित गर्छन्, किनकि उनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्।

यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि राज्य गर्ने उपहास गर्ने मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। किनकि तिमीहरूले भनेका छौ, “हामीले मृत्युसँग करार गरेका छौं, र पातालसँग हामीले सम्झौता गरेका छौं; जब प्रचण्ड कोरा बग्दै जानेछ, त्यो हामीकहाँ आउनेछैन; किनकि हामीले झूटलाई आफ्नो शरण बनाएका छौं, र असत्यको आडमा हामी लुकेका छौं।” यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, म सियोनमा जगको निम्ति एउटा ढुङ्गा राख्दैछु, जाँचिएको ढुङ्गा, बहुमूल्य कुनाको ढुङ्गा, दृढ जग; जसले विश्वास गर्छ, ऊ हतारिनेछैन। न्यायलाई पनि म डोरीअनुसार राख्नेछु, र धार्मिकतालाई साहुलअनुसार; अनि असिनाले झूटको शरणलाई बगाइदिनेछ, र पानीहरूले लुक्ने ठाउँलाई डुबाइदिनेछन्। अनि मृत्युसँगको तिमीहरूको करार रद्द हुनेछ, र पातालसँगको तिमीहरूको सम्झौता ठहरिनेछैन; जब प्रचण्ड कोरा बग्दै जानेछ, तब तिमीहरू त्यसैद्वारा कुल्चिनेछौ।” यशैया २८:१४-१८.

“सात समय” असत्यहरूको आडमा लुकाइएको छ, र जब परमेश्वर आफ्ना पूर्व करारका जनहरूलाई पार गर्दै एक लाख चवालीस हजारसँग करारमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, तब पहिले अस्वीकार गरिएको कुनाको ढुङ्गा कुनाको “शिर” भएर उक्लनेछ। यो सत्य बुझ्नेहरूका लागि त्यो बहुमूल्य छ, र नबुझ्नेहरूका लागि कुनाको शिर हुने त्यो ढुङ्गाले तिनीहरूलाई केवल चकनाचूर मात्र पाउँदैन, तर रूपकात्मक अर्थमा त्यही तिनीहरूको समाधिशिला पनि बन्छ।

दानिएलको पुस्तकमा, अध्याय ८ र पद १९ मा, हामी “क्रोधको अन्तिम अन्त” भेट्छौं; यसरी यसले क्रोधको एउटा “पहिलो अन्त” पनि अवश्य हुनुपर्छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। ईसा पूर्व ६०७ देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मको समयावधिले पवित्रस्थान (२ सेना) कुल्चिने समयावधिलाई जनाउँछ। तर, दानिएल अध्याय ११, पद ३६ अनुसार, क्रोध पूरा नहोउन्जेल पोपसत्ता समृद्ध हुनेथियो। यदि अध्याय ८ को क्रोधको अन्तले कुनै समयावधिको अन्तलाई जनाउँछ भने, अध्याय ११ को क्रोधको अन्तले पनि समयावधिको अन्तलाई नै जनाउँछ। बाइबलले यही कुरा स्पष्टसँग सिकाउँछ, यद्यपि मृत्युशी वाचा बाँध्नेहरूले यस सत्यलाई झूटहरूद्वारा ढाकछोप गरेका छन्।

दुवै आक्रोशहरूको अन्त्यले एउटै समयावधिको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि दुवै नै छरपष्टता, बन्धुवास र दासत्वका दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको एउटै श्रापको परिपूर्तिहरू थिए। उत्तर राज्यले “सात समय” को छरपष्टता, बन्धुवास र दासत्व पहिले भोग्यो, जब ईसा पूर्व ७२३ मा अशूरका राजाले तिनीहरूलाई बन्दी बनाए। दक्षिण राज्यले ईसा पूर्व ६०७ मा त्यही भाग्य भोग्यो। यर्मियाले यस तथ्यलाई पुष्टि गर्छन्।

इसाएल तितरबितर पारिएको भेडा हो; सिंहहरूले त्यसलाई लखेटेर हटाएका छन्; पहिले अशूरका राजाले त्यसलाई निलिसके; अनि अन्त्यमा बाबेलका राजा यस नबूकदनेसरले त्यसका हड्डीहरू भाँचिदिएको छ। यर्मिया ५०:१७।

यर्मियाले क्रमशः अगाडि बढ्दै जाने न्यायको पहिचान गरिरहेका छन्। अशशूरीहरूले 723 BC मा उत्तरी राज्यलाई हटाउँछन्, त्यसपछि 677 BC मा उनीहरूले मनश्शेलाई आफ्नो राजधानी शहर बाबेलमा लैजान्छन्। त्यसपछि नबूकदनेसरले यहोयाकीमलाई लैजान्छन्, यसरी 606 BC मा बन्दीवासका सत्तरी वर्षको आरम्भ चिह्नित हुन्छ। त्यसपछि नबूकदनेसरले सिदकियाहलाई लैजान्छन् र 586 BC मा यरूशलेमलाई नष्ट गर्छन्।

दक्षिणी राज्यलाई चेतावनी दिइएको थियो कि यदि तिनीहरू आफ्नो विद्रोहमा निरन्तर लागि रहे भने तिनीहरूले उत्तरी राज्यकै समान भाग्य भोग्नेछन्। उत्तरी राज्यमाथिको न्याय दक्षिणी राज्यमाथि पूरा गरिने थियो, र त्यस न्यायको प्रतीक एउटा डोरी थियो, जुन यहूदामाथि तन्काइनु पर्ने थियो। यशैयाको गवाहीमा त्यो केवल “डोरी” थियो, तर निम्नलिखित खण्डमा “डोरी” भनेको “सामरियाको डोरी” हो।

यसकारण इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म यरूशलेम र यहूदामाथि यस्तो विपत्ति ल्याउँदैछु कि जसले यसको समाचार सुन्छ, उसका दुवै कान झनझनाउनेछन्। अनि म यरूशलेममाथि सामरियाको डोरी र आहाबको घरानाको साहुल तन्काउनेछु; र म यरूशलेमलाई त्यसरी पुछ्नेछु जसरी मानिसले थाल पुछ्छ—त्यसलाई पुछेर उल्ट्याइदिन्छु। अनि म मेरो उत्तराधिकारका बाँकी रहेकाहरूलाई त्यागिदिनेछु, र तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको हातमा सुम्पिदिनेछु; अनि तिनीहरू आफ्ना सबै शत्रुहरूका लागि लुट र शिकार हुनेछन्; किनभने तिनीहरूले मेरो दृष्टिमा दुष्ट काम गरेका छन्, र जुन दिन तिनीहरूका पुर्खाहरू मिश्रदेशबाट निस्के, त्यही दिनदेखि आजसम्म मलाई क्रोधित पारेका छन्। २ राजा २१:१२-१५।

अहिले मात्र उद्धृत गरिएका पदहरूमा दुईवटा भविष्यसूचक अभिव्यक्तिहरू छन्, जसलाई विचार गरिनु आवश्यक छ। पहिलो कान झनझनाउनु हो, र अर्को साहुल हो। यी पदहरूमा सामरियाको डोरीलाई आहाबको घरानाको साहुलको रूपमा पनि चिनाइएको छ। डोरी र साहुल न्यायका औजारहरू हुन्, जो निर्माण प्रक्रियामा प्रयोग गरिन्छन्। ती पदहरूमा, तिनले सामरिया र आहाबको घरानाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उत्तरी राज्यको विरुद्ध कार्यान्वयन गरिएको उही न्याय यहूदा र यरूशलेममाथि पनि ल्याइनेछ भनी जनाउँछन्। जब चेतावनी प्रस्तुत गरियो, त्यसबेला इस्राएलको उत्तरी राज्यमाथि पहिल्यै आक्रमण भइसकेको, विजय प्राप्त गरिसकेको, विनाश गरिसकेको, र दासत्वमा लगिइसकेको थियो। परमेश्वरको न्यायको सन्देशले चेतावनी सुन्नेहरूका कान झनझनाउँछ। साहुल र कान झनझनाउनु दुवै पवित्रशास्त्रमा तीन-तीन पटक पाइन्छन्। प्रत्येक अवस्थामा, तिनले उहाँका आफ्नै जनतामाथिको परमेश्वरको क्रोधलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

तब परमप्रभु आउनुभयो, र अघिल्ला पटकहरूमा जस्तै उभिनुभयो, र बोलाउनुभयो, “शमूएल, शमूएल।” अनि शमूएलले उत्तर दिए, “बोल्नुहोस्; किनकि तपाईंको सेवकले सुनिरहेको छ।” तब परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “हेर, म इस्राएलमा यस्तो काम गर्नेछु कि जसले त्यो सुन्छ, तिनीहरू प्रत्येकका दुवै कान झनझनाउनेछन्। त्यस दिन म एलीको घरानाबारे जे-जे कुरा भनेको छु, ती सबै उसको विरुद्ध पूरा गर्नेछु; जब म आरम्भ गर्नेछु, तब म अन्त पनि गर्नेछु।” १ शमूएल ३:१०-१२।

एलीको घरानाको पतन त्यस्तो भविष्यवाणी हो जुन सुन्ने जोकोहीका दुवै कान झनझनाउने बनाउँथ्यो। शमूएलको समयमा कान झनझनाउनु एलीको घरानाको पार गरिनुलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ। शमूएललाई दिइएको भविष्यवाणीको परिपूर्ति एलीको घरानाको पतन र शमूएलको अगमवक्ताको रूपमा स्थापना हुनु थियो। शमूएलले त्यस्ता मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले पत्रुसले भनेझैं, जो पहिले परमेश्वरका प्रजा थिएनन्, तर अब हुन्; किनकि जब शमूएल अगमवक्ताको रूपमा स्थापित भए, एलीको घराना नष्ट भयो। यर्मियाले पनि यरूशलेमको नेतृत्वविरुद्ध यस्तो न्यायको घोषणा गर्छन् जसले कान झनझनाउँछ।

अनि भन, हे यहूदाका राजाहरू तथा यरूशलेमका बासिन्दाहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन; सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर, यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म यस ठाउँमाथि यस्तो विपत्ति ल्याउनेछु कि जसले यसलाई सुन्छ, उसका कान झनझनाउनेछन्। यर्मिया १९:३

कान झनझनाउने सम्बन्धी ती तीनवटै सन्दर्भहरू त्यस्ता करारका मानिसहरूसँग सम्बन्धित छन्, जसले मृत्यु-सँग करार गरेका छन् र त्यसपछि तिनीहरू आक्रमणमा परेका, जितिएका, नष्ट गरिएका, तितरबितर पारिएका, र दासत्वमा लिएका छन्। कान झनझनाउनु परमेश्वरको क्रोधपूर्ण न्यायको प्रतीक हो, र त्यस न्यायको प्रतीक धर्मशास्त्रमा “साहुल” भन्ने शब्दद्वारा पनि तीनपटक प्रस्तुत गरिएको छ। हामीले यसलाई दोस्रो राजाहरू र यशैयामा पहिले नै पढिसकेका छौं, तर धर्मशास्त्रमा “साहुल” को अर्को एउटा सन्दर्भ पनि छ, र त्यस सन्दर्भमा “साहुल” भन्ने शब्द अघिल्ला दुई सन्दर्भहरूभन्दा भिन्न हिब्रू शब्दबाट अनुवाद गरिएको छ।

अनि मसँग बोल्ने स्वर्गदूत फेरि आए, र निद्राबाट ब्युँझाइएका मानिसझैँ मलाई ब्युँझाए, अनि मलाई भने, “तिमी के देख्छौ?” अनि मैले भनें, “मैले हेरेँ, र हेर, त्यहाँ सम्पूर्ण सुनको एक सामादान छ, जसको टुप्पोमा एउटा कचौरा छ, र त्यसमाथि त्यसका सात वटा बत्तीहरू छन्, र त्यसको टुप्पोमा भएका सातै बत्तीहरूका लागि सात वटा नलहरू छन्; र त्यसको छेउमा दुईवटा जैतूनका रूखहरू छन्, एउटा कचौराको दाहिनेपट्टि, र अर्को त्यसको देब्रेपट्टि।” त्यसपछि मैले जवाफ दिएँ र मसँग बोल्ने स्वर्गदूतलाई भनें, “मेरो प्रभु, यी के हुन्?” तब मसँग बोल्ने स्वर्गदूतले जवाफ दिएर मलाई भने, “यी के हुन् भन्ने तिमीलाई थाहा छैन?” अनि मैले भनें, “छैन, मेरो प्रभु।” तब उनले जवाफ दिएर मलाई भने, “यो परमप्रभुको वचन हो, जो जरुब्बाबेललाई यसो भन्छ: ‘न शक्तिद्वारा, न सामर्थ्यद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा,’ सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। हे ठूलो पर्वत, तँ को होस्? जरुब्बाबेलको सामु तँ समथर भूमि हुनेछस्; र उसले त्यसको मुख्य शिलालाई जयजयकारका साथ बाहिर ल्याउनेछ, यसो भन्दै, ‘यसलाई अनुग्रह, अनुग्रह होस्।’” फेरि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, “जरुब्बाबेलका हातहरूले यस घरको जग बसालेका छन्; तिनकै हातहरूले यसलाई पूरा पनि गर्नेछन्; अनि तिमीहरू थाहा पाउनेछौ कि सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुभएको हो। किनकि साना कुराहरूको दिनलाई कसले तुच्छ ठानेको छ? किनकि तिनीहरू आनन्दित हुनेछन्, र ती सातसँग जरुब्बाबेलको हातमा नापतौलको धागो देख्नेछन्; ती परमप्रभुका आँखाहरू हुन्, जो सारा पृथ्वीभरि यताउता दौडिरहन्छन्।” तब मैले जवाफ दिएँ, र उनलाई भनें, “सामादानको दाहिनेपट्टि र देब्रेपट्टि भएका यी दुई जैतूनका रूखहरू के हुन्?” अनि मैले फेरि जवाफ दिएँ, र उनलाई भनें, “यी दुई जैतूनका हाँगाहरू के हुन्, जो दुई सुनका नलहरूमार्फत आफैँबाट सुनजस्तो तेल खन्याउँछन्?” अनि उनले मलाई जवाफ दिएर भने, “यी के हुन् भन्ने तिमीलाई थाहा छैन?” अनि मैले भनें, “छैन, मेरो प्रभु।” तब उनले भने, “यी नै ती दुई अभिषिक्त जन हुन्, जो सारा पृथ्वीका प्रभुको सामु उभिएका छन्।” जकरिया ४:१-१४।

दोस्रो राजाहरू र यशैया अट्टाइसमा “plummet” भनी अनुवाद गरिएको शब्द “mishqâl” हो, र यसको अर्थ तौल हो। दुवै खण्डमा रेखामा एउटा तौल (plummet) थपिने थियो। तौल भनेको तराजूमा प्रयोग गरिने वस्तु हो, र यसले न्यायको प्रतिनिधित्व गर्दछ। तौलसहितको रेखा न्यायको रेखा हो। सामरियाको रेखा “सात काल” अथवा दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको अवधि थियो। उत्तरी राज्यमा ल्याइएको यही समयवधि दक्षिणी राज्यमाथि पनि राखिने थियो। दुवै रेखाको अन्त्य दानियलको पुस्तकमा कि त अन्तिम क्रोधको अन्त्य वा पहिलो क्रोधको अन्त्यको रूपमा चिन्हित गरिएको छ। यस अवधिलाई दानियलमा यरूशलेम र सेनादलमाथि पगानवाद र पापलवादका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूद्वारा कुल्चिइने समयवधिको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। दुवै अवधिहरू तिनीहरूका-तिनीहरू राजधानी सहरहरूमा आक्रमण गरिँदा, विजय गरिँदा, नष्ट पारिँदा, र तिनका बासिन्दाहरूलाई दासत्वमा लगिँदा आरम्भ हुने थिए।

तर जकरियाहमा “plummet” भन्ने शब्द दुईवटा हिब्रू शब्दहरूको संयोजनबाट बनेको छ। पहिलो शब्द “‘eben” हो, र यसको अर्थ “निर्माण गर्नु” हो, साथै यसको अर्थ “ढुङ्गा” पनि हो। यसको अर्थ “निर्माणको ढुङ्गा” हुन्छ। त्यसपछि यो शब्द हिब्रू शब्द “bedîyl” सँग संयुक्त हुन्छ, जसको अर्थ “विभाजन गर्नु वा अलग गर्नु” हो। जकरियाहमा “plummet” त्यो ढुङ्गा हो जसको माथि निर्माण गरिन्छ र जसले पृथक्करण तथा विभाजन उत्पन्न गर्छ। यो विभाजन उपासकहरूको दुई वर्गबीचको हो; एक वर्ग, जसले त्यो ढुङ्गा देख्दा आनन्द मनाउँछ, त्यसलाई आफ्नो कुनाको शिरढुङ्गा बनाउँछ, र त्यसैमाथि निर्माण गर्छ; र अर्को वर्ग, जसले त्यसलाई देख्दैन, त्यसलाई अस्वीकार गर्छ, त्यसैमा ठेस खान्छ, र अन्ततः त्यसैद्वारा चकनाचुर पारिन्छ, जुन त्यसपछि तिनीहरूको शिरढुङ्गा वा

समाधि-ढुङ्गा बन्छ। एक वर्गले जीवनसँग करार बाँध्छ, अर्कोले मृत्युको करार।

जकरियाको इतिहासमा, प्राचीन इस्राएल यरूशलेमलाई पुनर्निर्माण र पुनर्स्थापना गर्नका लागि बाबेलबाट भर्खरै बाहिर निस्केको थियो। जरुब्बाबेललाई राज्यपाल नियुक्त गरिएको थियो, र उसले त्यो कार्यको देखरेख गर्नुपर्ने थियो। कार्यको प्रारम्भमा उसले जगको ढुंगा राख्यो, र कार्यको अन्त्यमा उसले शिरोढुंगा, अथवा क्यापस्टोन, स्थापित गर्‍यो। जरुब्बाबेलको अर्थ “बाबेलको सन्तान” हो। सबै भविष्यवाणीहरूले अन्तिम दिनहरूलाई पहिचान गरिरहेका छन्, र जरुब्बाबेलको नाम त्यो इतिहासको प्रतीक हो जहाँ पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा जगको ढुंगा राखियो; अनि उसको नाम तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको पनि प्रतीक हो, जब शिरोढुंगा, अथवा क्यापस्टोन, स्थापित गरिन्छ। पहिलो आन्दोलन वा दोस्रो आन्दोलनमध्ये कुनैमा पनि पवित्र आत्माको उण्ड्याइको प्रकटीकरण जरुब्बाबेलको नामद्वारा (बाबेलको सन्तान) प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि यसले “बाबेलको सन्तान” को अन्तिम पुस्तालाई बाहिर निस्केर आउन आह्वान गर्ने सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसले पहिलो आन्दोलनमा घटित भएको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जुन अब लाउड क्राइको अन्तिम आन्दोलनमा हुनै लागेको छ।

दुई जैतूनका रूखहरू, दुई जैतूनका हाँगाहरू, र ती दुई अभिषिक्त जनहरू, जसले ती पात्रहरूलाई जनाउँछन्, जसमा ती दुई सुनौलो नलीहरूले तेल खन्याउँछन्:

“सम्पूर्ण पृथ्वीका प्रभुको छेउमा उभिएका अभिषिक्तहरूलाई एक समय शैतानलाई आच्छादक करूबको रूपमा दिइएको स्थान प्राप्त छ। उहाँको सिंहासनलाई घेरेर रहने पवित्र प्राणीहरूद्वारा प्रभुले पृथ्वीका बासिन्दाहरूसँग निरन्तर संचार कायम राख्नुहुन्छ। सुनौलो तेलले त्यो अनुग्रहलाई जनाउँछ, जसद्वारा परमेश्वरले विश्वासीहरूका दीपहरूलाई आपूर्ति गरिरहनुहुन्छ, ताकि तिनीहरू टिमटिमाएर निभून्। यदि परमेश्वरका आत्माका सन्देशहरूमा स्वर्गबाट यो पवित्र तेल खन्याइँदैन्थ्यो भने, दुष्टताका शक्तिहरूले मानिसहरूमाथि पूर्ण नियन्त्रण जमाउने थिए।”

“जब हामीले परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउनुभएका सन्देशहरू ग्रहण गर्दैनौं, तब परमेश्वर अनादरित हुनुहुन्छ। यसरी हामी त्यो सुनौलो तेल अस्वीकार गर्छौं, जुन उहाँले हाम्रो प्राणमा खन्याउन चाहनुहुन्छ, ताकि अन्धकारमा रहेकाहरूलाई प्रदान गर्न सकियोस्। जब यो आह्वान आउनेछ, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क,’ तब जसले पवित्र तेल ग्रहण गरेका छैनन्, जसले आफ्ना हृदयमा खीष्टको अनुग्रहलाई संजोएर राखेका छैनन्, तिनीहरूले मूर्ख कन्याहरूझैं आफूहरू आफ्ना प्रभुलाई भेट्न तयार नरहेको पाउनेछन्। तिनीहरूसित आफैँमा त्यो तेल प्राप्त गर्ने शक्ति हुँदैन, र तिनीहरूको जीवन ध्वस्त हुन्छ। तर यदि परमेश्वरको पवित्र आत्मा मागियो भने, यदि हामीले मोशालेझैं बिन्ती गर्‍यौं, ‘मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस्,’ भने परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयहरूमा उँडेलिनेछ। सुनौलो नलीहरूद्वारा त्यो सुनौलो तेल हामीकहाँ सञ्चारित गरिनेछ। ‘बलद्वारा होइन, न शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ धार्मिकताको सूर्यका उज्ज्वल किरणहरू ग्रहण गरेर, परमेश्वरका सन्तानहरू संसारमा ज्योतिहरूझैं चम्कन्छन्।” Review and Herald, July 20, 1897.

जकरियाले ती दुई जैतूनका रूखहरू को हुन् भनी पटकपटक सोधे, यसरी उनले ती दुई साक्षीका विभिन्न प्रतीकहरूतर्फ ध्यानाकर्षण गरे। सिस्टर ह्वाइटले ती दुई जैतूनका रूखहरूलाई प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीका रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“दुई साक्षीहरूको विषयमा अगमवक्ताले अझ यसरी घोषणा गर्छन्: ‘यी पृथ्वीका परमेश्वरको सामु उभिएका दुई जैतूनका रूखहरू र दुई दीपाधारहरू हुन्।’ भजनकारले भने, ‘तपाईंको वचन मेरा पाउका निम्ति बत्ती, र मेरो मार्गका निम्ति ज्योति हो।’ प्रकाश 11:4; भजनसंग्रह 119:105। यी दुई साक्षीहरूले पुरानो र नयाँ करारका पवित्रशास्त्रहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 267.

जकरियाहले यी दुई साक्षीहरू को हुन् भनी बुझ्न चाहेका थिए। फ्रान्सेली क्रान्तिमा तिनीहरू पुरानो र नयाँ नियम थिए। तिनीहरूलाई मोशा र एलियाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, जसलाई अथाह खाडलबाट उक्लेर आएको पशुले सडकमा मारिदियो। तिनीहरूले Future for America को सेवकाइको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई जुलाई १८,

२०२० मा मारियो।

अध्यायको प्रारम्भमा, जब जकरियालाई ब्युँझाइन्छ, मृत सुखवा हड्डीहरू एकसाथ ल्याइए तापनि अझै जीवित पारिएका हुँदैनन्, तब गब्रिएलले सोध्छन्, “तँले के देख्छस्?” जकरियाले आफूले देखेको कुरा वर्णन गर्छन्, र त्यसपछि सोध्छन्, “हे मेरा प्रभु, यी के हुन्?” गब्रिएलले जकरियाको प्रश्नको उत्तर अर्को प्रश्नद्वारा दिएर त्यस प्रश्नको विषयलाई विशेष जोड दिन्छन्। उनी जकरियालाई सोध्छन्, “यी के हुन् भनी के तँ जान्दैनस्?” त्यसपछि गब्रिएलले उत्तर दिन्छन्, “यो नै परमप्रभुको वचन जरुब्बाबेलको निम्ति हो, यसो भन्दै, ‘न त सामर्थ्यद्वारा, न त शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा,’ सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।”

जरुब्बाबेललाई दिइएको परमप्रभुको वचन यस्तो थियो, “न बलद्वारा, न शक्तिद्वारा, तर मेरा आत्माद्वारा। हे महान् पर्वत, तँ को होस्? जरुब्बाबेलको सामुने तँ समथर भूमि हुनेछस्; अनि उसले त्यसको शिरोदुङ्गा जयजयकारका साथ निकाल्नेछ, यसो भन्दै, अनुग्रह, अनुग्रह त्यसैमाथि।”

राज्यपाल जरुब्बाबेलले आरम्भिक तथा अन्त्यकालीन इतिहासमा मार्ग तयार गर्ने दूतको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको सामु पर्वत समथर भूमि समान बन्छ। यशैयाले उही दूतको कार्यलाई चिन्हित गर्दै भन्छन् कि उसले “उजाड स्थानमा हाम्रा परमेश्वरका निम्ति राजमार्ग सीधा” बनाउनेछ, र उसले “हरेक उपत्यका” लाई “उचालिने” तुल्याउनेछ। उसले “हरेक पर्वत र डाँडा” लाई पनि “होचो पारिने” तुल्याउनेछ, किनकि राज्यपाल जरुब्बाबेलका सामु भएको “ठूलो पर्वत” “समथर भूमि” बन्नेछ।

विलियम मिलरको “सात पटक” को सन्देश उनलाई परमेश्वरले दिनुभएको थियो। जरुब्बाबेलले विलियम मिलरलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले “सात पटक” को आधारशिला राखे; र उसले ती हातहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले “जयजयकार गर्दै, चिच्याउँदै, ‘यसलाई अनुग्रह, अनुग्रह’” भनी “शीर्षशिला निकालेर ल्याउनेछन्।” “अनुग्रह” शब्दको दोहोराइले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। “जयजयकार” ले तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उही सन्देशलाई जनाउँछ, र “चिच्याउँदै” ले मध्यरात्रिको पुकारलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। सम्पूर्ण अंश मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशबारे हो। यो प्रकाश अध्याय एघारका सडकहरूमा मृत्युमा सुतिरहेका कुमारीहरूबारे हो, जुन मरेका सुखवा हड्डीहरूको उपत्यकाबाट भएर जान्छ। यो मरेका सुखवा हड्डीहरूको पुनरुत्थानबारे हो, र यो “साहुल” को भविष्यसूचक भूमिकाबारे हो, जसलाई बुद्धिमान् कुमारीहरूले देख्छन् र जसले उनीहरूलाई आनन्दित तुल्याउँछ।

त्यसपछि जकरियाह भन्छन्, “अझ।” “अझ” भन्नुको अर्थ अघिल्लो अंशको माथि त्यसपछिको अंशलाई राख्नु हो। यो “पङ्क्ति माथि पङ्क्ति” भन्ने भविष्यसूचक सिद्धान्तको सन्दर्भ हो। अघिल्लो संवादले जकरियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका परमेश्वरका जनहरूको मध्यरात्रिको जागरणलाई पहिचान गरेको थियो। अघिल्लो संवादले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूको प्रकाश ११ का दुई साक्षीहरू को हुन् भन्ने कुरा बुझ्ने इच्छालाई बारम्बार जोड दिएको थियो। त्यसले जरुब्बाबेलले पहिलो आन्दोलनको कामलाई पनि र अन्तिम आन्दोलनको कामलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ भनी पहिचान गरेको थियो। त्यसले जरुब्बाबेलका “हातहरू” (मानवीय शक्तिको प्रतिनिधित्व गर्ने) ले आधारशिला र शिरोशिलालाई राख्ने थिए, तर उनका हातहरूको काम केवल सान्त्वनादाताको दिव्य शक्तिद्वारा मात्र सम्पन्न भएको थियो र हुन्छ भनी पहिचान गरेको थियो।

त्यसपछि आएको संवाद, जसलाई अघिल्लो संवादमाथि राखिनु पर्ने हो, यसलाई चिन्हित गर्दछ कि जब “जरुब्बाबेलका हातहरूले” काम समाप्त गर्दछन्, तब अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूले प्रकाशवाहक गब्रिएललाई परमेश्वरका जनहरू “कहाँ” “पठाउनुभयो” भन्ने “प्रभुलाई” “चिन्नेछन्”। उनीहरूले स्वर्गीय सञ्चार प्रक्रियालाई चिन्नु पर्नेछ, जुन येशू ख्रीष्टको प्रकाशसँग सम्बन्धित रूपमा प्रस्तुत गरिएको पहिलो सत्य हो। जरुब्बाबेलको सन्देश र कार्यलाई इन्कार गर्नु भनेको गब्रिएलबाट आउने सन्देशलाई इन्कार गर्नु हो, जुन उनले ख्रीष्टबाट प्राप्त गरेका थिए, र उहाँले त्यो पालोमा पिताबाट प्राप्त गर्नुभएको थियो।

तब उपासकहरूका दुई वर्गहरू परिभाषित गरिएका छन्। एउटा वर्गले “सानातिना कुराहरूको दिनलाई तुच्छ ठानेको छ?” अर्को वर्ग भने “आनन्दित हुनेछन्” जब तिनीहरूले “जरुब्बाबेलको हातमा नाप्रे डोरी ती सातजनासँग” देखेछन्, जो “परमप्रभुका आँखाहरू हुन्, जो सारा पृथ्वीभरि यताउता दौडन्छन्।” सानातिना कुराहरूको दिनलाई तुच्छ ठान्नेहरूले “नाप्रे डोरी” द्वारा प्रतीकित विलियम मिलरको ऐतिहासिक कार्यलाई तुच्छ ठानिरहेका छन्। तिनीहरू तिनीसँग तुलना गरिएका छन् जो “नाप्रे डोरी” जरुब्बाबेलको हातमा देख्दा आनन्दित हुन्छन्। जकरियाको “नाप्रे डोरी” त्यो निर्माणको ढुङ्गा हो जसले विभाजन उत्पन्न गर्छ। एउटा वर्गले “नाप्रे डोरी” लाई तुच्छ ठान्छ, किनकि तिनीहरूले जरुब्बाबेलको हातमा रहेको “नाप्रे डोरी” “ती सातजनासँग” छ भन्ने कुरा देख्न अस्वीकार गर्छन्। “नाप्रे डोरी” सँग रहेको “सात” भन्ने शब्द त्यही उही हिब्रू शब्द हो जुन लेवीव्यवस्था छब्बीसमा “सात पल्ट” भनी अनुवाद गरिएको छ।

त्यसपछि जकरियाले आफू बूझ्दा ती दुई साक्षीहरू को हुन् भन्ने कुरा आफूलाई थाहा नभएको तथ्य फेरि दोहोर्‍याउँछन्। त्यसकारण उनी फेरि सोध्यन्, “यी दुई जैतूनका रूखहरू के हुन्?” उनी यसलाई फेरि दोहोर्‍याउँदै यसरी प्रश्न गर्छन्, “यी दुई सुनका नलीहरूद्वारा आफूहरूबाट सुनौलो तेल खन्याउने यी दुई जैतूनका हाँगाहरू के हुन्?” अनि गब्रिएलले जकरियाको प्रश्नको उत्तर फेरि एकपटक प्रश्नद्वारा नै दिएर त्यस प्रश्नलाई जोड दिन्छन्, “यी के हुन् भन्ने तिमीलाई थाहा छैन र?” जसको उत्तरमा जकरियाले भन्छन्, “छैन।” त्यसपछि गब्रिएल भन्छन्, “यी नै ती दुई अभिषिक्त जनहरू हुन्, जो सारा पृथ्वीका प्रभुको सामु उभिएका छन्।”

अध्याय गब्रिएलले जकरियालाई निद्राबाट जगाएको घटनाबाट आरम्भ हुन्छ। त्यसैले जकरिया मध्यरातमा जगाइने कुमारीहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जब ती कुमारीहरू जगाइन्छन्, तब तिनीहरूलाई प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरूले के प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने कुरा बुझ्ने अत्यन्त गहिरो बोझ भएको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। बाइबलका सबै पुस्तकहरू प्रकाशको पुस्तकमा आएर मिल्छन् र त्यहीँ समाप्त हुन्छन्। सबै अगमवक्ताहरू एक-अर्कासँग सहमत छन्, किनकि परमेश्वर भ्रमका रचयिता हुनुहुन्थे। सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूको भन्दा अन्तिम दिनहरूकै विषयमा बढी बोलिरहेका छन्।

मन्दिर निर्माणको कार्य जरुब्बाबेलले आरम्भ पनि गर्नेछ र समाप्त पनि गर्नेछ भन्ने पहिचान गराउँदै गब्रिएलले अल्फा र ओमेगा सिद्धान्तको प्रयोग गर्छन्। उनको कार्य प्रारम्भमा जगको ढुङ्गा राख्नु र अन्तमा शिरोढुङ्गा राख्नुको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। जरुब्बाबेलले मिलेराइटहरूको आन्दोलन र Future for America को आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

गब्रिएलले जकरियालाई प्रस्तुत गर्ने कुरा यो हो कि मध्यरात्रिको पुकारको कार्य, चाहे पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा होस् वा तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा, पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा सम्पन्न हुन्छ।

जब तिनीहरू सडकमा मरेका अवस्थामा परेका थिए, संसारले तिनीहरूका मृत देहहरू देखेर आनन्द मनायो; तर जब तिनीहरू उठे, तब संसार डरायो र तिनीहरू आनन्दित भए। तिनीहरू आनन्दित हुन्छन्, किनकि तिनीहरूले जरुब्बाबेलको हातमा ती “सात पटक” को साहुल देखेछन्। साहुल त्यो ढुङ्गा हो, जसको आधारमा निर्माण गरिन्छ, र जसले बुद्धिमानहरूलाई मूर्खहरूबाट अलग गर्दछ।

जकरियाले “सात” भन्दैनन्, तिनी भन्छन्, “ती सात।” तिनीहरूले छरपस्ट पारिएको दुइ हजार पाँच सय बीस वर्ष दुवै देखेछन्। “सात” भनेर अनुवाद गरिएको शब्द त्यही शब्द हो, जुन लेवीव्यवस्था २६ मा “सात पटक” भनेर अनुवाद गरिएको छ, र यसले इस्राएलका उत्तर र दक्षिण दुवै राज्यहरूमाथि ल्याइएको दासत्वको “शाप” लाई जनाउँछ। दानियलको पुस्तकले “ती सात” लाई पहिलो र अन्तिम क्रोधको रूपमा पहिचान गर्छ।

विलियम मिलरद्वारा राखिएको आधारशिला “सात समय” थियो, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनद्वारा राखिएको शिरोशिला पनि “सात समय” नै हो। अन्तिम दिनहरूको मध्यरात्रिको पुकारको जागृतिमा “ती सात” देख्दा जो आनन्दित हुन्छन्, तिनीहरूले बहुमूल्य र निकृष्टबीचको विभाजन र पृथकीकरण देखेछन्। बहुमूल्यहरू पूर्ण एकतामा

प्रवेश गर्दै जाँदा आनन्दित हुनेछन्, र निकृष्टहरूले धेरै ढिलो भएपछि थाहा पाउनेछन् कि तिनीहरूसँग त्यो तेल छैन, जो दुई सुनका नलीहरूबाट तल झर्दै आएको थियो। जुन सत्यले एक वर्गलाई आनन्दित तुल्याउँछ, त्यही अर्को वर्गका लागि ठेस लाग्ने ढुङ्गा हुनेछ, यद्यपि हेर्न इच्छुक सबैका लागि त्यो देख्न उपलब्ध थियो।

जसरी 1856 मा, जब फिलाडेल्फियन एड्भेन्टवाद लौदिकीयन एड्भेन्टवादमा रूपान्तरित भयो, “सात समय” प्रारम्भमा एक परीक्षा बन्यो, त्यसरी नै अन्त्यमा पनि “सात समय” फेरि एक परीक्षा हो, ठीक त्यही स्थानमा जहाँ लौदिकीयन एड्भेन्टवाद फिलाडेल्फियन एड्भेन्टवादमा रूपान्तरित भइरहेको छ। प्रारम्भको परीक्षा 1863 मा “सात समय” सम्बन्धी बाइबलीय सिद्धान्तको अस्वीकारद्वारा असफल पारियो। 2023 मा अन्त्यको परीक्षामा असफल हुनेहरूले, लेवीयव्यवस्था छब्बीसको “सात समय” द्वारा पहिचान गरिएको उपचारले माग गर्ने अनुभवलाई अस्वीकार गरेकै कारण त्यसो गर्नेछन्।

दानिएलको पुस्तकका पहिलो छ अध्यायहरूको भविष्यसूचक सन्देशलाई विचार गर्न आरम्भ गर्नु अघि, दानिएलको पुस्तकले “सात समय”-लाई पूर्ण रूपमा समर्थन गर्दछ भन्ने कुरा पहिचान गर्नु महत्त्वपूर्ण थियो, किनकि चौथो र पाँचौं अध्याय “सात समय”-का विषयमा छन्, र तिनीले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीका जनावरका दुई सिङहरूको आरम्भ र अन्त्यलाई पहिचान गराउँछन्।

हामी ती पहिलो छ अध्यायहरूको विचार अर्को लेखमा आरम्भ गर्नेछौं।

परमेश्वरबाट दानियलले प्राप्त गरेको प्रकाश विशेष गरी यी अन्तिम दिनहरूका लागि दिइएको थियो। शिनारका महान् नदीहरू उलै र हिदेकेलका किनारमा उनले देखेका दर्शनहरू अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छन्, र अगमवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै नै घटित हुनेछन्।

“जब दानिएलका भविष्यवाणीहरू दिइएका थिए, त्यसबेला यहूदी राष्ट्रका परिस्थितिहरूलाई विचार गर।”

“आउनुहोस्, हामी बाइबलको अध्ययनमा अझ बढी समय दिऔं। हामीले वचनलाई जसरी बुझ्नुपर्छ, त्यसरी बुझ्नेका छैनौं। प्रकाशको पुस्तकले त्यसमा समाविष्ट शिक्षालाई बुझ्नुपर्ने आज्ञासहित आरम्भ हुन्छ। परमेश्वर घोषणा गर्नुहुन्छ, ‘धन्य हो त्यो जसले पढ्छ, र तिनीहरू जसले यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्छन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्; किनकि समय नजिक छ।’ जब हामी एक जनजातिको रूपमा यस पुस्तकको हाम्रो लागि के अर्थ छ भन्ने कुरा बुझ्नेछौं, तब हाम्रा बीचमा एउटा महान् जागृति देखिनेछ। हामीलाई यसलाई खोजी गर्न र अध्ययन गर्न दिइएको आज्ञा हुँदाहुँदै पनि, यसले सिकाउने पाठहरूलाई हामी पूर्ण रूपमा बुझ्दैनौं।”

“विगतमा शिक्षकहरूले दानियल र प्रकाशको पुस्तकलाई मुहरबन्द पुस्तकहरू हुन् भनेर घोषणा गरेका छन्, र मानिसहरू तिनबाट विमुख भएका छन्। जसको प्रकट रहस्यले धेरैलाई त्यसलाई उठाउनबाट रोकेको थियो, परमेश्वरकै हातले उहाँको वचनका यी अंशहरूबाट त्यो आवरण हटाइदिनुभएको छ। ‘प्रकाश’ भन्ने नाम नै यो मुहरबन्द पुस्तक हो भन्ने कथनको खण्डन गर्दछ। ‘प्रकाश’ को अर्थ हो कि कुनै महत्त्वपूर्ण कुरा प्रकट गरिएको छ। यस पुस्तकका सत्यहरू यी अन्तिम दिनहरूमा जीवित रहेकाहरूलाई सम्बोधन गरिएका छन्। हामी पवित्र वस्तुहरूको पवित्र स्थानमा आवरण हटाइएको अवस्थामै उभिएका छौं। हामी बाहिर उभिनु हुँदैन। हामी प्रवेश गर्नुपर्छ—लापरवाह, अनादरपूर्ण विचारहरू लिएर होइन, न त उतावला पाइला चालेर, तर श्रद्धा र ईश्वरीय भयका साथ। हामी त्यो समयको निकट आइपुगेका छौं जब प्रकाशको पुस्तकका भविष्यवाणीहरू पूरा हुनेछन्।”

Testimonies to Ministers, 113.